

ALEMANIA. DE LA RENDICIÓN A LA DIVISIÓN (1945-1949)

Eduardo ARAYA LEÜPIN*

Abstract: The division of Germany and finally the creation of two German states are often seen as a normal consequence of the end of World War II and the beginning of the Cold War. A basic information on this widespread perception is the ample evidence that the Allies defined earlier plans to divide Germany into occupation zones; however, these definitions (expressed primarily in the agreements from Tehran, Yalta and Potsdam), were designed in the context of the war and the existence of the Nazi regime. It is therefore understandable that the positions of the superpowers have varied over time and in the early years of the Allied occupation, both the US and the USSR, made calculations, based on their own interests to maintain the unity of the country. The division of Germany was therefore the result of an adaptive process in the context of an ideological and political confrontation, not a program, where in addition, contrary to what is normally thought about American exceptionalism (i.e. promoting a value-centered policy contrary to the tradition of European realism), the evidence shows that in this case in the decision-making process, the United States adjusted its policy, implicitly assuming a policy focused on the recognition of spheres of influence.

Keywords: Cold War, division of Germany, occupation zone, Postdam Agreement, postwar period, Yalta conference

Rezumat: Divizarea Germaniei și crearea în final a două state germane este văzută în general ca o consecință *normală* a sfârșitului celui de al II-lea Război Mondial și a începutului Războiului Rece. Un element important în această percepție răspândită îl constituie ampla evidență că destul de devreme Alianții au realizat planuri pentru divizarea Germaniei în zone de ocupație; fără îndoială că aceste planuri (exprimate mai ales în acordurile

* Lic en Historia PUCV. MA. Dr. (Phil Doc) en Ciencia Política Universitat Johannes Gutenberg, Mainz. Prof. Adjunto en el I. de Historia de la Pontificia Universidad Catolica de Valparaiso (Chile).

de la Teheran, Yalta și Postdam), au fost gândite în contextul războiului și a existenței regimului nazist. În consecință este de înțeles că pozițiile marilor puteri au variat în timp și că în primii ani de ocupație aliată, atât Statele Unite cât și URSS, au făcut calcule, în funcție de propriile lor interese pentru menținerea unității acestei țări. Divizarea Germaniei a fost așadar rezultatul unui proces de adaptare în contextul unei confruntări ideologice și politice, și nu al unei acțiuni programate. Proces în care, împotriva a ce se susține în mod normal despre *exceptionalismul* nord-american (este vorba de promovarea unei politici centrate pe valori spre deosebire de *realismul* european), realitatea ne arată că în acest caz Statele Unite și-au adaptat politica, asumând în mod tacit o politică centrată pe recunoașterea sferelor de influență.

Cuvinte cheie: conferința de la Yalta, împărțirea Germaniei, perioada postbelică, Postdam, Războiul Rece, zonă de ocupație
